

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/132/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1103899235
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hajdínová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1103899235.16

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hajdínovej a členov senátu JUDr. Evy Mészárosovej a JUDr. Silvie Walterovej v právnej veci žalobkyne: Y. M. , narodená dňa XX.XX.XXXX, bytom V., Y. č. 2, zastúpená Mgr. Vladimírom Šárnikom, advokátom v Bratislave, Rožňavská č. 2, proti žalovanému: P. F. M. , narodený dňa X.X.XXXX, bytom O. K., X. č. XXX, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva bývalých manželov, s príslušenstvom, o trovách konania štátu, na odvolanie strán sporu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 7. marca 2019, č.k. (12 C) 16 Ct 15/2003-654, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 7. marca 2019, č.k. (12 C) 16 Ct 15/2003-654, **p o t v r d z u j e** .

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Okresný súd Bratislava I. uznesením zo dňa 7.3.2019, č.k. (12 C) 16 Ct 15/2003-654, rozhodoval o trovách konania štátu a uložil žalobkyni a žalovanému povinnosť každému v rozsahu 50 % zaplatiť na účet Okresného súdu Bratislava I. trovy štátu, do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

1.2. Predmetom súdneho konania bolo vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len BSM) po zániku manželstva rozvodom, s tým, že podiely oboch sú rovnaké. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 12.2.2016, č.k. 16 Ct 15/2003-585, v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 29.2.2016, č.k. 16 Ct 15/2003-590, vyporiadal BSM spôsobom v rozsudku uvedeným (pri zachovaní rovnosti podielov oboch bývalých manželov). Vymienil si, že o trovách konania rozhodne samostatným uznesením v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Odvolanie žalovaného proti danému rozsudku Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 27.10.2017, č.k. 3 Co 138, 140/2016-608, odmietol a žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

1.3. Uznesením zo dňa 9.2.2018, č.k. 16 Ct 15/2003-611, súd prvej inštancie žiadnej zo strán sporu náhradu trov konania nepriznal. Na odvolanie žalobkyne proti danému rozhodnutiu Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 31.5.2018, č.k. 6 Co 126/2018-628, dané uznesenie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

1.4. Uznesením zo dňa 23.8.2018, č.k. 16 Ct 15/2003-634, súd prvej inštancie žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania, keďže obaja mali iba čiastočný úspech, v rovnakom rozsahu, keďže pri vyporiadaní BSM bola zachovaná rovnosť podielov oboch bývalých manželov. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 18.12.2018, č.k. 6 Co 298/2018-649, dané uznesenie potvrdil a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

1.5. Zostalo nepochybné, že súd prvej inštancie o nároku štátu na náhradu trov konania nerozhodoval; stalo sa tak až napadnutým uznesením [zo dňa 7.3.2019, č.k. (12 C) 16 Ct 15/2003-654]. Súd prvej inštancie v nadväznosti na ustanovenie § 255 ods. 1 C.s.p. dôvodil, že obe strany sporu v rovnakom podiele sú povinné zaplatiť štátu trovy konania, keďže mali čiastočný úspech.

2. Proti tomuto uzneseniu podali včas odvolanie obe strany sporu.

2.1. Žalobkyňa dôvodila, že štát nie je stranou konania, Civilný sporový poriadok neobsahuje ani osobitnú úpravu náhrady trov konania štátu, takýto nárok preto štátu neprináleží. Náhradu trov konania štátu neupravujú ani prechodné ustanovenia procesného predpisu a takýto nárok nemožno vyvodiť ani z ad hoc vymysleného princípu akejsi justifikácie. Zaťažiť účastníka konania platobnou povinnosťou voči štátu bez výslovného zákonného splnomocnenia je v rozpore s ústavným právom na majetok (čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky), s princípom legality verejnej moci (čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky). Chýbajúcu právnu úpravu nemožno nahradiť ani aplikáciou princíпов spravodlivosti, keďže tej sa môže dovolávať strana v konaní, nie štát na základe argumentu, že pri tvorbe legislatívy na niečo zabudol. Odvolaciemu súdu navrhla napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť, resp. zmeniť tak, že štát nemá nárok na náhradu trov konania.

2.2. Žalovaný napadnuté uznesenie považuje za nespravodlivé, nakoľko k neuzatvoreniu dohody o vyporiadaní BSM došlo z viny žalobkyne a táto podávala žalobu, pričom mohli uzavrieť mimosúdnu dohodu. Preto by bolo spravodlivé, aby trovy konania štátu znášala výlučne žalobkyňa. Odvolaciemu súdu navrhol napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť a povinnosť zaplatiť trovy konania štátu uložiť len žalobkyňi.

3. Strany sporu sa k odvolaniu protistrany nevyjadřili.

4. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 470 ods. 1, ods. 2, § 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z. účinný od 1.7.2016), ďalej len C.s.p., ktorým bol s účinnosťou od 1.7.2016 zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (O.s.p.)], túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu oboch strán sporu nemožno priznať úspech. Uznesenie ako vecne a právne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2, ods. 3 C.s.p.) a keďže sa stotožňuje s dôvodmi uznesenia ako správnymi, odôvodnenie uznesenia odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia ale odvolací súd považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné. V zhode so súdom prvej inštancie aj odvolací súd dôvodí, že po 1.7.2016 o trovách konania štátu je potrebné konať a rozhodnúť podľa Civilného sporového poriadku.

5. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že konanie o vyporiadanie BSM bolo začaté za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ktorý obsahoval odlišné ustanovenia o dokazovaní, osobitne o znaleckom dokazovaní (§ 122 a nasl.), zákonodarca nevyžadoval zložiť preddavok na znalecké dokazovanie pod následkom nevykonania úkonu; nadväzne na to upravoval aj otázku náhrady trov konania (§ 142 a nasl.) a osobitne náhradu trov konania štátu (§ 148). Je tiež nepochybne, že v predmetnej právnej veci štátu trovy konania vznikli za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku. Konanie vo veci samej bolo právoplatne skončené za účinnosti Civilného sporového poriadku, ktorý postráda výslovné ustanovenia o trovách konania štátu. Napokon niet pochyb ani o tom, že znalecké dokazovanie bolo nariadené a uskutočnené v prospech strán sporu, strany sporu neboli oslobodené od platenia súdnych poplatkov, resp. neboli u nich dané predpoklady pre oslobodenie od platenia súdnych poplatkov.

6. Nemožno opomenúť čl. 4 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci (ods. 1). Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít (ods. 2).

7. Vzhľadom k tomu, že Civilný sporový poriadok je v účinnosti od 1.7.2016, nemožno uzavrieť, že o náhrade trov konania štátu možno rozhodnúť v nadväznosti na stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít a postupovať tak podľa čl. 4 ods. 2 C.s.p.; tým viac, keď Civilný sporový poriadok upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Súd prvej inštancie, hoci výslovne neodkázal na čl. 4 ods. 1 C.s.p., dôsledne postupoval podľa neho a na vec správne aplikoval ustanovenie § 255 ods. 1 C.s.p., ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu

najbližšiu nároku štátu na náhradu trov konania, ktoré (čl. 4 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 C.s.p.) odôvodňuje priznať štátu postavenie strany sporu v konaní o nároku na náhradu trov konania, ktoré mu vznikli. O výške trov konania štátu rozhodne súd prvej inštancie postupom podľa ustanovenia § 262 ods. 2 C.s.p.

8. Nadväzne na uvedené odvolanie strán sporu vymedzené odvolacími dôvodmi nebolo spôsobilé privodiť im úspech v odvolacom konaní. Obe strany sporu sú povinné uspokojiť nároky štátu na náhradu trov konania v rovnakom podiele, keďže v rovnakom podiele mali úspech v konaní vo veci samej a v rovnakom podiele aj majetok patriaci do BSM nadobudli. Splnenie zákonnej povinnosti nemožno charakterizovať ako porušenie práva vlastníť majetok.

9. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednodhlasne (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p.) v spojení s § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).